

Η ΑΛΗΘΕΙΑ, ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ - το σκότος, το φως και η ελπίδα-

Σκοπός της ζωής μας πρέπει να είναι η επίγνωση της αλήθειας και της πραγματικότητας, ο αέναος αγώνας μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας, δηλαδή μεταξύ του δημιουργού Θεού, αλλά συνάμα και του δημιουργού Ανθρώπου κατά του χάους, για να δημιουργήσουμε άλλους ανθρώπους με μεγαλύτερη ψυχή.

Τίποτε, μα τίποτε εις την ζωή δεν είναι ανέφικτο. Πολύ απλό είναι, όταν βιώνουμε την ζωή όρθιοι, ώστε να πεθαίνουμε όρθιοι, αλλά και ελεύθεροι. Τι εννοώ με αυτό. Από την παιδική ηλικία μας οφείλουμε να απεχθανόμαστε και να καταπολεμούμε διαρκώς το ψέμα και την αδικία. Να είμαστε πάντα καθαροί και ανεπίληπτοι. Διότι μόνον ο καθαρός, ο άμεμπτος έχει την ψυχική δύναμη και την ικανότητα να οσφραίνεται την δυσωδία, το ψέμα και την αδικία που μολύνουν και καταστρέφουν τους ανθρώπους, την κοινωνία, αλλά και την Πατρίδα.

Όμως το σημαντικότερο και ανεκτίμητο κύτταρο της κοινωνίας, δηλαδή το άλφα και το ωμέγα αυτής, είναι από αρχαιοτάτων χρόνων η Οικογένεια. Το σωστό κτίσιμο μίας οικογένειας και των μελών της, σημαίνει και το σωστό κτίσιμο μίας ολόκληρης Κοινωνίας που πρέπει να λειτουργεί ως συνισταμένη δύναμη η οποία υπερασπίζεται όλα τα μέλη αυτής απέναντι εις τους εχθρούς της, αλλά ταυτόχρονα οφείλει να στέκεται πάντα όρθια και δυνατή για την συνέχιση όλων των προσπαθειών και αγώνων της, για την διαφύλαξη και λειτουργία μίας έννομης και δίκαιης ισορροπίας, ισονομίας και ισότητας μεταξύ όλων των μελών της, χωρίς εξαιρέσεις.

Τα επί δεκαετίες ολέθρια δρώμενα εις την Πατρίδα μας, τα οποία βιώνουμε εις το πετσί μας, και οι οδυνηρές συνέπειες για τον Λαό μας, οι αιτίες των οποίων βγαίνουν εις την δημοσιότητα, ασφαλώς και εύλογα δημιουργούνε τρόμο, φόβο, απαισιοδοξία σε όλους για το μέλλον μας, αλλά και για την τύχη της Πατρίδας μας. Παράλληλα ότι τώρα και δυστυχώς υπό τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες, όπως την παντελή έλλειψη αληθινών και άξιων ηγετών με εθνική ευθύνη και συνείδηση, με πυξίδα, οράματα και στόχους, η έλλειψη ελπιδοφόρων μηνυμάτων, αλλά παράλληλα και η απραξία και λιποθυμία του Λαού μας, όλα αυτά σημαίνουν ότι η Πατρίδα μας δεν έχει μέλλον. **Διότι ως ορθώς είπε ο Abraham Lincoln(1809-1865): «Ο καλύτερος τρόπος για να προβλέψεις το μέλλον είναι να το δημιουργήσεις».**

Θέλω όμως και πάλιν να υπογραμμίσω, ότι δυστυχώς ευρισκόμαστε ακόμη εις την αρχή του δράματός μας, ότι δεν συνειδητοποιούμε ακόμη και σήμερα όχι μόνον τις μεγάλες απώλειες, τις πραγματικές αιτίες, τι σημαίνουν και γιατί συμβαίνουν όλα αυτά, αλλά ακόμη και εν συνεχεία και πόσα χειρότερα μας περιμένουν. Οι Πολιτικοί μας και τα μεγάλα συστημικά ΜΜΕ όμως όλα αυτά τα γνωρίζουν, διότι αυτοί πρωτίστως και επί δεκαετίες ευθύνονται για όλα αυτά. Ο Λαός όμως, όπως επανειλημμένως έχω τονίσει, δεν τα αισθάνεται ακόμη βαθιά, δεν τα συνειδητοποιεί, εξαιτίας της αστείρευτης πλύσης εγκεφάλου που υφίσταται επί δεκαετίες, της συστηματικής δηλητηριώδους προπαγάνδας αποπροσανατολισμού από τις τεράστιες και ολέθριες ευθύνες του Πολιτικού Συστήματος, του Εφιάλτη της Ελλάδος!

Σκύβαλα, ανάξιοι, αναξιόπιστοι, ανέντιμοι, αχρείοι, απεχθείς, απάνθρωποι, ανδρείκελα, ασυνείδητοι, ψεύτες, εμετικοί, καιροσκόποι, μισαλλόδοξοι, θρασύδειλοι, σφετεριστές, πατριδοκάπηλοι άλωσαν, μόλυναν και διέφθειραν όλο τον δημόσιο βίο της χώρας μας, και υπέταξαν τους πολίτες σε μία επικίνδυνη και θανατηφόρο παραίσθηση που εδράζεται εις την ολική αποποίηση και κατάλυση όλων των Αρχών και Αξιών, των παραδόσεων και συμβόλων του Έθνους, της Ιστορίας και Πίστης των Ελλήνων, και οδήγησαν την Πατρίδα μας εις τον κατήφορο, την καταστροφή και εθνική ταπείνωση της Ελλάδος και του Λαού της. Εκ του λόγων αυτών ο Λαός δεν διαισθάνεται, δεν συνειδητοποιεί ούτε τους κινδύνους, αλλά ούτε και τι ακόμη και χειρότερα τον περιμένει. Και ενώ επιδεινώνεται η

όλη κατάσταση εντός της χώρας μας, αλλά και εις τον περίγυρό της και διεθνώς, ο Λαός συνεχίζει να τυρβάξει αδιάφορος σε όλα. Έτσι εξηγείται η λιποθυμία του, αλλά η απραξία και η αδιαφορία του.

Όμως όταν ο εξαπατημένος και προδομένος Λαός μας φθάσει αναπόφευκτα και εις τον πάτο ενός πολύ βαθιού πηγαδιού, τότε μόνο μέσα από το σκοτάδι θα κοιτάζει προς τα επάνω και θα βλέπει το φως του ηλίου και της αλήθειας, τότε εκ της θέσεως του βαθιού πηγαδιού θα αναλογίζεται όχι μόνον τις ευθύνες των Πολιτικών, αλλά κυρίως τις δικές του, τα δικά του λάθη, τις δικές του λανθασμένες επιλογές και ευθύνες. Ότι με την αμάθειά του ο Λαός υπέκυπτε επι δεκαετίες σε ένα πολιτικο-κομματικό σύστημα το οποίο παράγει μόνο μια άκρως αποπνικτική δυσωδία που καταστρέφει και αυτόν αλλά και την Πατρίδα μας.

Δυστυχώς, όλες αυτές οι τραγικές και αντίξοες συνθήκες οδηγούνε αναπόφευκτα και εις την απώλεια της ελπίδας, η οποία δημιουργεί ένα μεγάλο κενό εις την ζωή των ανθρώπων. Όμως δεν πρέπει ποτέ να διαγράψουμε την ελπίδα από την σκέψη μας. Διότι η ελπίδα ξέρει να ξαναγεννιέται, για να γίνουμε ξανά δυνατοί και όρθιοι και να στήσουμε την Πατρίδα μας, την Ελλάδα μας εις τα πόδια της, να της αποδώσουμε την οφειλόμενη από εμάς ύψιστη θέση της εις το Πάνθεον της Ιστορίας!

Νοσταλγώντας την ελπίδα και το φως του ηλίου, ο Λαός θα κάνει τις δικές του και μόνον προσπάθειες, τον δικό του αγώνα, για να αναρριχηθεί από τον πάτο και το σκοτάδι του βαθιού πηγαδιού, με δικές του και μόνον δυνάμεις προς την δύσκολη, επίπονη και ανηφορική έξοδο του πηγαδιού, όμως για ένα νέο ελπιδοφόρο και δημιουργικό ξεκίνημα υπό το φως του ηλίου και της αλήθειας τα οποία εφεξής θα ασπάζεται και θα σέβεται ως κόρη οφθαλμού μετά την μεγάλη και τόσο επώδυνη τραγωδία του. **Η αλήθεια είναι το όπλο εις τα χέρια του ανθρώπου. Οφείλουμε όμως να μένουμε πιστοί σε αυτήν!**

Αυτό σημαίνει, ότι ο Λαός μας μετά την μεγάλη δοκιμασία και ταπείνωση που υπέστη, διδασκόμενος θα ενστερνίζεται εις το μέλλον απλές, αλλά πολύ μεγάλες, διαχρονικές και αναλλοίωτες αλήθειες, όπως τα λόγια του Ρήγα Φεραίου: «τους δούλους δεν τους παρασκευάζει μόνο το δόρυ του κατακτητή, αλλά και των καταδυναστευομένων η αμάθεια». Αλλά και του Ιωάννη Καποδίστρια: «Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλεύση εις την καρδίαν μας το αίσθημα το Ελληνικό. Ο φιλήκοος είναι προδότης». Και τουτέστιν, κάτι το οποίο τις τελευταίες δεκαετίες κατέστη άγνωστο εις εμάς τους Έλληνες είναι, ότι η γνώση είναι χρυσός, η δε εθνική συνείδηση είναι η υπέρτατη και θεμελιώδης αρχή όλων των εννοιών, Αξιών και Αρχών, η πρωτοπόρος δύναμη και οδηγός για την δημιουργία, το έργο, το θαύμα, αλλά και όλως απαραίτητη και ανεκτίμητη η ευθύνη, η αγάπη και αλληλεγγύη κάθε ανθρώπου, να βοηθάει και να ανεβάζει ο ένας τον άλλον, και να συνεισφέρει ανιδιοτελώς εις το κοινωνικό σύνολο, την Πατρίδα μας, την Ελλάδα μας, αλλά και την ανθρωπότητα.

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

(www.Γεώργιος.Εμ.Δημητράκης.gr)

Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού Νομού Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις την Βόννη και Ιστορία και Πολιτιστική κληρονομιά εις την Αθήνα.